

Hvad dette Punkt angaar, skal jeg kun udtale, at det ikke egner sig til at blive gjort til Genstand for en almindelig Lovbestemmelse. Det vil jo være det ærede Medlem bekendt, eller i alt Fald vil det være de ærede Medlemmer bekendt, som have behandlet Kontorholdsvederlagsloven, at der for en ikke ubetydelig Del af disse Embedsmænd er Kontorforhold til Stede, som ville i alt Fald for Tiden gøre et saadant absolut Forbud til en Umulighed. Dette 3dje Spørgsmaal maa jeg henvise til den af mine Kolleger, under hvem disse Embedsmænd fortæres. Jeg kan ikke indlade mig paa en Forhandling vedrørende de særlige Forhold, som er til Stede paa Embedsmændenes Kontorer, hvor Embedsmændene fortæres under en anden Minister end mig, men saa længe man ikke er kommen paa det rene med, om og hvorledes Forholdet kunde ordnes paa disse Kontorer, jeg her siger til, saa længe er det ikke muligt for mig at komme frem med nogen almindelig Lovbestemmelse, gældende alle kontorhavende Embedsmænd i Almindelighed.

N. Sørensen: Ja, det var ikke for at saa nogen Forhandling med det ærede Medlem fra Thisted (Sagd), at jeg bad om Ordet. At han mener, at Amtsforvalterne gennemgaende ere for lavt lønnede, det skal jeg ikke fortænke det ærede Medlem i. Det var tvært imod for at saa lidt at vide om, hvad den højtærede Minister har udrættet i denne Sag i Sommer, at jeg tog Ordet. Det er ikke videre trøsteligt at høre den højtærede Finansminister udtale sig i den Retning, han har gjort; thi det forekommer mig, at den højtærede Finansminister mener, at nu er det godt nok i alt Fald for 2 af disse Punkters Bedkommende. Den højtærede Finansminister mener nemlig, at hvad der kan ordnes administrativt, er det ligegyldigt at saa en Lov om, nej saamænd er det ikke ligegyldigt at saa en Lov om en Sag, fordi den ogsaa kan ordnes administrativt. Den højtærede Finansminister vil give mig Ret i, at det ikke er et Udtryk, man kan bruge i al Almindelighed, selv om man kan bruge det i det foreliggende Tilfælde. Hvad det 2det Punkt angaar, undrede det mig at høre den ærede Ministers Svar. Den ærede Minister mener, at Straffeloven har allerede tydelige og klare Bestemmelser om den Straf, som skal idømmes Embedsmænd, som indgive vitterlig urigtige Beretninger om deres Kontorholdsudgifter. Men nu har man her i Landet haft ikke saa saa Tilfælde endda, hvor det vitterlig er godtgjort, at Embedsmænd have indgivet urigtige Beretninger om deres

Kontorhold, og det forundrer mig derfor noget, at den ærede Finansminister, naar det har været nogle af de ham underordnede Embedsmænd eller den højtærede Indenrigsminister, naar det har været nogle af de ham underordnede Embedsmænd, ikke have henveidt sig til deres Kollega Justitsministeren og forklaret ham denne Sag; thi er det Tilfældet, at der findes Embedsmænd, som indgive urigtige Beretninger om deres Kontorhold, hvorfor blive de saa ikke straffede, naar der findes klare Bestemmelser derom i dansk Ret. Vi have Ordproget om de smaa og de store Thyve. Det er da ikke Meningen at praktisere det her i Landet. Hvad det sidste Spørgsmaal angaar, som den højtærede Finansminister omtalte, vil jeg give ham Ret i, at det er en vanskelig Sag at lovgive om; men jeg tror, at det er nødvendigt at lovgive derom, og jeg tror ogsaa, at dersom vi tage Sagen op fra begge Sider, og der er den tilbørlige Hensyntagen til de forskellige Sider og det tilbørlige Samarbejde mellem den højtærede Minister og Udvalget, vil der godt kunne udfolde en Lov derom; det er slet ikke umuligt at forhandle om denne Sag, og jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg at drøfte denne Sag med Finansministeren. Jeg ser ikke saa haabløst paa den, som den højtærede Finansminister, jeg tror, at her er et Omraade, hvor det er nødvendigt at lovgive for at hindre en Demoralisation, som vi ikke kunne være tjente med, breder sig i Landet.

Sagd: Naar den ærede sidste Taler bemærkede, at han ikke havde opfordret mig til at udtale mig om denne Sag, skal jeg bemærke, at jeg jo heller ikke har opfordret ham til at fremkomme med sine Udtalelser, men jeg maa dog have den samme Ret som han til at fremkomme med de Udtalelser, som baade Lovforslaget og hans Dringer kunne opfordre til. Jeg maa da bemærke, at naar han tog Anledning af dette Lovforslag til at fremstille Forholdet, som om der blev drevet meget grove Misbrug, skulde man jo tro, at enten selve Lovforslaget eller de Embedsmænd, som deri ere omhandlede, havde givet Anledning til disse Udtalelser, og det er netop det, som jeg paa det bestemtteste vil fralægge dem. Det ærede Medlem vil f. Eks. se, at af de Forandringer, som Ministeriet har foreslaaet i Lovforslaget, er ikke mindre end 14 eller omtrent de to Trediedele foranledigede af Amtsforvaltere, der selv have indberettet, at deres Kontorholdsvederlag stod i et saadant Forhold til deres virkelige Kontorudgifter, at Ministeriet har foreslaaet dem nedfatte. Det er